

- Vajda György Mihály (1998): AZ OSZTRÁK–MAGYAR MONARCHIA FENOMENOLÓGIÁJA. In: (B)IRODALMI ÁLMOK – (B)IRODALMI VALÓSÁG. Főszerk. Fried István, szerk. Hódosy Annamária, Kelemen Zoltán. Szeged (JATE BtK Összehasonlító Irodalomtudományi Tanszéke), 1998. 13–22.
- Wagner, Nike: GEIST UND GESCHLECHT. KARL KRAUS UND DIE EROTIK DER WIENER MODERNE. (Frankfurt/Main) Suhrkamp (1982).
- Zola, Émile: NANA. Ford. Vajthó László. Magyar Helikon, 1972.
- Zoltvány Irén: EROTIKA ÉS IRODALOM. Szent István Társulat, 1924.
- Zweig, Stefan: A TEGNAP VILÁGA. Ford. Tandori Dezső. Európa, 1981.

Lackfi János

BŐRÖNDÖK, EMBEREK

Kurtág Györgynek

A kihalt pályaudvarra
 befut a vonat
 utasai lecihelődnek
 nem jött ki senki eléjük
 de erre számítottak maguk is
 Bőröndjeikkel járkálnak fel-alá
 egymást hol előreengedik
 hol előzik
 Majd sorba állítják s gátfutókként
 ugrálják át csomagjaikat
 Legvégül eldöntik a sort
 dominóláncként omlik a földre
 A kofferekből torlaszokat emelnek
 mögüle tekintetükkel
 egymást lődözik
 Míg végül elül
 a furcsa koreográfia
 A földön bőröndökből mozaik
 mindben embrióvá gömbölyödött
 testek fekszenek
 s mellettük noteszek
 ruhák tollak fésűk és vekkerek
 e legkedvesebb és legfontosabb
 tárgyak mint régi sírokbán
 a fegyverek

BELÉPNI EGY HÁZBA

*Az eltévedni vágyó
Kosztolányi Dezsőnek*

Belépni egy házba, szögre akasztani
kalapot, trencskót,
lerúgni cipőt,
hátzissákokat bevágni a sarokba
– csupa gravitáció-teszt,
jelzik, hogy földet értünk
Nyitni csapot, tudni, hogy onnan
kihullik a bennfeledett, vége nincs ezüstlánc,
ismerni a vécélehúzó forszát, tudni,
hol és milyen erővel
rántsuk a kart meg
Tudni, hol tartanak kenyeret, kolbászt,
a pincében sem gyújtani gyertyát,
vaksötétben is biztonsággal megtölteni
a hordó csapjáról poharunkat
Tudni, a kertsötétből honnan ugrik elő,
mint gazdájának örvendező eb,
egy-egy loncsos bokor, beszedni
kint maradt ruhákat, tető alá lódítani a
heverő fejszét
Vigyázni magas küszöbre, alacsony
szemöldökfára, úgy nyitni az ajtót,
hirtelen mozdulattal, ne csikorogjon,
lassan ugratni vissza a zár nyelvét
Tudni pontosan, vásárban vett,
sípoló papírkígyóként hol kunkorog
oda-vissza a gyerekek lehelete,
fogat mosni feketén, az arctalan
ásító tükör előtt,
a szokott székre dobni le a ruhát
Kitakarni az ágyban fekvő asszony
álmában is várakozó testét,
egyedül az világlík derengve a házban,
úgy hever ott, mint egy fél alma,
középpütt magház,
másik felével pontosan összeillik